

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 7, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:389](#) 14-03-2025

Hoge Raad vernietigt arrest over door FCIB in rekening gebrachte kosten bij noodregeling

Hof

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:433](#) 20-02-2025

OK gelast enquête naar mogelijk wanbeleid bij New Office Centre

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:1446](#) 11-03-2025

Verlenging van inbewaringstelling van gefailleerde vanwege onjuist en onvolledig informeren van curator

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2025:1389](#) 26-02-2025

Geen misbruik van bevoegdheid of onrechtmatig handelen bij faillissementsaanvraag

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2025:416](#) 13-02-2025

Benoeming twee rechters-commissarissen met eigen taak

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2024:7604](#) 20-12-2024

WHOA: afwijzing verzoek afkondigen afkoelingsperiode

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:23309](#) 29-05-2024

WHOA: rechtbank verlengt afkoelingsperiode nadat transactie tot stand is gekomen

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:23311](#) 05-04-2024

WHOA. Verlenging afkoelingsperiode. Vergevorderd onderhandelingsstadium met potentiële koper.

RECHTSPRAAK

WHOA: rechtbank verlengt afkoelingsperiode nadat transactie tot stand is gekomen

Om de transactie niet in gevaar te brengen, wordt de afkoelingsperiode voor de tweede keer verlengd. De afkoelingsperiode wordt verlengd met ruim een maand tot na de geplande leveringsdatum.

In deze procedure verlengt de rechtbank voor de tweede keer een afkoelingsperiode. De eerste verlenging kwam aan bod in INS 2025-0056. Inmiddels is een koopovereenkomst ondertekend en de verkoopprijs bepaald op minimaal ruim € 65 miljoen. De leveringsdatum ligt na de eerdere afkoelingsperiode, zodat een verlenging noodzakelijk is om te voorkomen dat executiemaatregelen van schuldeisers de transactie doorkruisen. Met een schuldeiser wordt nog gesproken over de hoogte van de vordering, maar de verwachting is dat hierover snel overeenstemming is. Deze schuldeiser meent dat geen belangrijke vooruitgang is geboekt bij de totstandkoming van het akkoord, omdat de koopovereenkomst voorwaardelijk is gesloten. Een andere schuldeiser verzet zich niet tegen verlenging van de afkoelingsperiode. Ook de observator meent dat de afkoelingsperiode kan worden verlengd.

De rechtbank wijst het verzoek toe en verlengt de afkoelingsperiode met ruim een maand. Summierlijk is gebleken dat verlenging nodig is om de transactie tot stand te brengen. Met de koopsom kunnen alle schuldeisers – mogelijk met uitzondering van de aandeelhouders – worden voldaan, zodat redelijkerwijs aannemelijk is dat verlenging van de afkoelingsperiode in het belang is van de schuldeisers. De lopende verplichtingen worden zo nodig voldaan door de aandeelhouders en de vordering van de aandeelhouders die hieruit volgt, is achtergesteld ten opzichte van vorderingen van andere schuldeisers. Omdat de transactie in de afrondende fase zit en de contouren van het akkoord zijn opgesteld en gecommuniceerd met schuldeisers, is ook belangrijke vooruitgang bij de totstandkoming van het akkoord geboekt. Aan de voorwaarden voor verlenging van de afkoelingsperiode is dus voldaan.

H.J. de Kloe, maart 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-05-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:23309

Zaaknummer: C/09/666211 FT RK 24/439, C/09/666211 FT RK 24/440 en C/09/666211 FT RK 24/441

Rechters: R. Cats, A.E. de Vos en J.C.A.T. Frima

Advocaten: D.G.J. Heems

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Geen misbruik van bevoegdheid of onrechtmatig handelen bij faillissementsaanvraag

In eerste aanleg is het faillissement uitgesproken en in hoger beroep heeft het hof het faillissement in stand gelaten. Nu geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn aangevoerd, is geen sprake van misbruik van bevoegdheid bij de faillissementsaanvraag.

ESP Consultancy B.V. ('ESP') vordert een verklaring voor recht dat drie gedaagden onrechtmatig hebben gehandeld bij de aanvraag van het faillissement van [naam]. Door de anonimisering van de uitspraak en de beperkte informatie die is gegeven, is niet duidelijk wat de relatie is tussen [naam] en ESP. Gedaagden zouden hun bevoegdheid hebben misbruikt en onrechtmatig hebben gehandeld doordat zij niet hebben meegewerkt aan de cessie van hun vordering aan ESP tegen integrale betaling van de vordering.

De rechtbank overweegt dat van misbruik van bevoegdheid slechts sprake kan zijn als de faillissementsaanvraag is gebaseerd op feiten en omstandigheden waarvan gedaagden de onjuistheid kenden of behoorden te kennen of wanneer het verzoek was gebaseerd op stellingen waarvan gedaagden op voorhand moesten begrijpen dat deze geen kans van slagen hadden. Daarvan is geen sprake, nu het faillissement in eerste aanleg is uitgesproken en in hoger beroep in stand is gebleven, terwijl na de procedure in hoger beroep geen nieuwe feiten en omstandigheden aan het licht zijn gekomen. De redenen die ESP noemt waarom gedaagden misbruik zouden hebben gemaakt van hun bevoegdheid, zijn in de faillissementsprocedure bij het hof al aan de orde gekomen. Omdat geen misbruik van bevoegdheid is gepleegd, hebben gedaagden ook niet onrechtmatig gehandeld.

De rechtbank wijst de vordering van ESP af. Ondanks een verzoek daartoe veroordeelt de rechtbank ESP niet in de werkelijke proceskosten. Volgens de rechtbank kan er niet van uit worden gegaan dat de door ESP ingestelde vorderingen geen enkele kans van slagen hadden.

H.J. de Kloe, maart 2025

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 26-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2025:1389

Zaaknummer: C/13/754566 / HA ZA 24-853

Rechters: F.L. Bolkestein

Advocaten: T. Vink en N.S. van Tussenbroek

Wetsartikelen: 3:13 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Benoeming twee rechters-commissarissen met eigen taak

De rechtbank benoemt bij de faillietverklaring van Contra B.V. twee rechters-commissarissen, met ieder een eigen taak.

Op eigen aangifte wordt het faillissement van Contra B.V. uitgesproken. De rechtbank benoemt vanwege de uiteenlopende en omvangrijke belangen die in het faillissement spelen twee rechters-commissarissen (R-C) met elk een eigen taak. Welke belangen precies spelen blijkt niet uit de uitspraak.

Hoewel de rechtbank niet afdoet aan het wettelijk uitgangspunt dat de R-C's ieder afzonderlijk en gezamenlijk bevoegd zijn hun uit de Faillissementswet voortvloeiende bevoegdheden uit te oefenen, stelt de rechtbank een taakverdeling vast. De ene R-C heeft als taak het beslechten van geschillen (o.a. art. 69 Fw), het oordelen over het optreden in rechte door de curator (art. 68 lid 3 Fw) en het uitoefenen van dwangmiddelen (o.a. art. 87 Fw). De andere R-C heeft als taak toezicht te houden op de werkzaamheden van de curator en voert daarmee alle taken uit die niet aan de andere R-C zijn opgedragen.

H.J. de Kloe, maart 2025

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 13-02-2025

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2025:416

Zaaknummer: C/16/25/85 F

Rechters: P.J. Neijt

Wetsartikelen: 14 lid 1 Fw en 14b Fw

RECHTSPRAAK

Verlenging van inbewaringstelling van gefailleerde vanwege onjuist en onvolledig informeren van curator

Verzoek van curator tot verlenging van inbewaringstelling wordt toegewezen, nu gefailleerde vanwege het verstrekken van onjuiste en onvolledige informatie niet heeft voldaan aan zijn informatieverplichting.

Een natuurlijk persoon ('gefaillleerde') is in staat van faillissement verklaard. De rechtbank heeft tot inbewaringstelling van gefailleerde bevolen. Dit bevel is tenuitvoergelegd. In deze procedure zijn vervolgens twee verzoeken ingediend: (1) het verzoek van gefailleerde om hem met onmiddellijke ingang te ontslaan uit de inbewaringstelling en (2) het verzoek van de curator tot verlenging van de inbewaringstelling met een termijn van 30 dagen.

Gefailleerde voert aan dat er geen grond bestaat hem in bewaring te houden. De curator heeft gefailleerde gewezen op het achterhouden van informatie en het verstrekken van onjuiste informatie. Gefailleerde bestrijdt dit. Zo zou het verblijf van gefailleerde in meerdere vakantiehuisjes zijn betaald door zijn broer. Een huurovereenkomst met betrekking tot een auto stond weliswaar op zijn naam, maar ook de hieruit volgende kosten zouden worden betaald door derden. Hoewel dit achteraf beter gemeld had kunnen worden, is dit volgens gefailleerde geen reden om de inbewaringstelling te verlengen. Gefailleerde benadrukt ten slotte dat hij vanwege vrees voor zijn veiligheid en die van de curator, bepaalde informatie niet kan verstrekken.

Nadat het de curator ter ore is gekomen dat verschillende inlichtingen van gefailleerde onjuist bleken te zijn, heeft de curator de vakantiewoning die gehuurd werd door gefailleerde binnengetreden. Er zijn hierbij verschillende zaken aangetroffen, waaronder contant geld, een laptop, telefoons en verschillende pinpassen. Ook bleek na onderzoek in een telefoon dat gefailleerde gebruikmaakte van verschillende digitale betaalplatforms. Daaruit bleek vervolgens dat gefailleerde zelf een betaling had gedaan voor de vakantiewoning, en de vakantiewoning dus niet door de broer van gefailleerde werd betaald. De broer van gefailleerde kon ook niet aantonen dat hij deze kosten zou dragen. Gefailleerde maakte ook

gebruik van diverse cryptoplatformen en leek zich verder bezig te houden met het exploiteren van websites voor de verkoop van medicijnen.

Naar aanleiding van het voorgaande stelt de rechter-commissaris geen aanleiding te zien om gefailleerde uit inbewaringstelling te ontslaan. Een verlenging ligt juist in de rede, zodat de curator kan onderzoeken of er nog meer activa tot de boedel behoren, zonder het risico dat gefailleerde informatie uit het zicht probeert te houden.

Ook de rechtbank oordeelt dat gefailleerde nog altijd niet aan zijn informatieverplichting voldoet, waardoor het voortzetten van een inbreuk op de persoonlijke vrijheid van gefailleerde in dit geval gerechtvaardigd is (en daarmee proportioneel). Op gefailleerde rust de verplichting om uit eigen beweging, proactief, de curator te informeren over feiten of omstandigheden waarvan hij weet of behoort te weten dat deze van belang zijn. Gefailleerde verstrekt uitsluitend reactief informatie, en daarbij komt nog dat deze informatie onvoldoende en/of niet naar waarheid is. Ook vanuit de PI is gefailleerde in staat informatie te verschaffen, mede doordat de curator heeft verklaard bereid te zijn gefailleerde te bezoeken in de PI zodat gefailleerde aldaar op zijn laptop kan inloggen en de gegevens kan verschaffen. De vrees voor de veiligheid van gefailleerde en de curator is ten slotte niet onderbouwd en ontslaat gefailleerde niet van zijn verplichting informatie te verschaffen. Het verzoek van de curator tot verlening van de inbewaringstelling wordt daarom toegewezen.

L.A.C. van Veen, maart 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 11-03-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:1446

Zaaknummer: 329727 FR RK 25/119 en 329877 FT RK 25/129

Rechters: A.M. van Diggele, P.A.M. Miltenburg en W.W. van Tol

Advocaten: D.C.O. Ayinla

Wetsartikelen: 87 Fw en 88 Fw

RECHTSPRAAK

WHOA: afwijzing verzoek afkondigen afkoelingsperiode

Verzoek tot afkondigen afkoelingsperiode wordt afgewezen.

Verzoekster voldoet niet aan de eisen uit artikel 376 Fw.

Verzoekster heeft een startverklaring gedeponneerd en heeft verzocht om een afkoelingsperiode voor de duur van vier maanden. Verzoekster heeft toegezegd dat zij binnen een termijn van twee maanden een akkoord ex artikel 370 lid 1 Fw zal aanbieden.

Op grond van artikel 376 Fw kan een verzoek tot het afkondigen van een afkoelingsperiode worden toegewezen als aan de volgende drie vereisten wordt voldaan: (1) het is noodzakelijk om de door de schuldenaar gedreven onderneming tijdens de voorbereiding van en de onderhandelingen over een akkoord te kunnen blijven voortzetten; (2) redelijkerwijs valt aan te nemen dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers hierbij gediend zijn en (3) door de afkoelingsperiode getroffen derden worden niet wezenlijk in hun belangen geschaad.

De rechtbank overweegt met betrekking tot deze vereisten als volgt. Aan het eerste vereiste is volgens de rechtbank voldaan. Uit de stukken en de toelichting ter zitting volgt dat verzoekster niet in staat is haar opeisbare schulden te voldoen en sommige schuldeisers niet bereid zijn om langer te wachten.

Met betrekking tot het tweede vereiste, de belangen van de gezamenlijke schuldeisers, overweegt de rechtbank dat uit de stukken – een voorlopig geconsolideerd resultaat over 2024 en een geconsolideerde liquiditeitsprognose tot en met december 2025 – niet volgt welke deelneming van verzoekster verantwoordelijk is voor welk resultaat. Ook heeft verzoekster na meerdere vragen van de rechtbank onvoldoende duidelijk kunnen maken wat de oorzaak is van de verdere verslechtering van de liquiditeit.

Met betrekking tot de prognose stelt verzoekster dat haar vermogenspositie als holdingvennootschap niet geraakt wordt, omdat haar deelnemingen naar alle waarschijnlijkheid niet zullen failleren in 2025. De positie van de crediteuren van verzoekster verslechtert echter toch, omdat er doordat er maandelijks verliezen zijn een zekere waardevermindering door uitholling van de dochtervennootschappen plaatsvindt.

Als laatste volgt uit de geconsolideerde liquiditeitsprognose dat de groep haar lopende verplichtingen kan blijven voldoen, maar er volgt ook uit de prognose dat de liquiditeitspositie tijdens een eventuele afkoelingsperiode aanzienlijk verslechtert. De rechtbank meent dat verzoekster onvoldoende duidelijk heeft gemaakt op welke wijze haar crediteuren hiervan geen nadeel ondervinden.

Ten slotte heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat er al serieuze stappen zijn ondernomen om een akkoord aan te bieden, anders dan het inschakelen van een valuator. Ook is nog niet aannemelijk gemaakt dat er voor schuldeisers een duidelijke upside te verwachten is ten opzichte van een faillissementsscenario. De rechtbank kan niet vaststellen dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers gediend zijn bij en niet geschaad worden door het afkondigen van een afkoelingsperiode.

Concluderend, er is niet voldaan aan de vereisten voor toewijzing van de afkoelingsperiode. Het verzoek wordt afgewezen.

A.M.H. Nolte, maart 2025

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:7604

Zaaknummer: 24/1155

Rechters: G. Konings, M.D.E. Leppens en V.G.T. van Emstede

Advocaten: M. van der Laarse en R.A.J. van Wingerden

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Hoge Raad vernietigt arrest over door FCIB in rekening gebrachte kosten bij noodregeling

De zaak draait om de vraag of First Curaçao International Bank N.V. ('FCIB') extra kosten aan haar rekeninghouders in rekening mocht brengen bij de afwikkeling van haar bankbedrijf na toepassing van de noodregeling. Corbiere c.s., een groep trustmaatschappijen met rekeningen bij FCIB, betwistten de in rekening gebrachte extra kosten. Het hof oordeelde dat FCIB de kosten in rekening mocht brengen, maar de Hoge Raad vernietigt dit oordeel wegens onvoldoende motivering en verwijst de zaak terug.

In 2006 verloor FCIB haar bankvergunning, omdat een aantal van haar rekeninghouders betrokken was bij grootschalige btw-fraude. Later werd FCIB zelf ook strafrechtelijk onderzocht vanwege mogelijke medewerking aan deze fraude. Na het intrekken van de vergunning werd een noodregeling ingesteld, waardoor de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten het beheer overnam.

Om haar bankactiviteiten af te wikkelen riep FCIB haar rekeninghouders via haar website op om mee te werken aan de uitkering van de banktegoeden. Hiervoor moesten de rekeninghouders documenten overleggen in het kader van *know your customer* en *enhanced due diligence*. Kort daarna maakte FCIB via haar website bekend dat er een aanvullende procedure zou worden gevolgd om te waarborgen dat geen gelden uit misdrijf werden uitgekeerd.

In 2013 verspreidde FCIB opnieuw via haar website een bericht aan haar rekeninghouders dat de maandelijkse onderhoudsvergoeding zou worden verhoogd van USD 50 naar USD 250 en dat 15% zou worden ingehouden op tegoeden van rekeninghouders die tot dat moment nog niet aan de uitkeringsprocedure hadden meegewerkt. Corbiere c.s. hebben circa zeven jaar later aanvullende informatie verstrekt ten behoeve van de uitkering van haar banktegoeden. Enige tijd later informeerde FCIB Corbiere c.s. dat de banktegoeden zouden worden

uitgekeerd onder inhouding van USD 250 per maand over de periode van 2013 tot en met 2020 en 15% van het banktegoed. Corbiere c.s. stelden dat deze kosten onterecht waren en dat FCIB bovendien contractuele rente over haar banktegoeden verschuldigd was vanaf 2006.

Het hof oordeelde dat FCIB in redelijkheid deze kosten mocht doorberekenen, mits ze direct verband hielden met de afwikkeling van de bankrekeningen en de uitbetaling van de tegoeden. Daarnaast oordeelde het hof dat FCIB rekeninghouders via haar website voldoende had geïnformeerd over de kostenverhoging en dat FCIB na de eerste oproep aan rekeninghouders geen rente meer hoefde te betalen.

In cassatie voerden Corbiere c.s. aan dat het hof onvoldoende had gemotiveerd welke kosten in rekening mochten worden gebracht en dat FCIB niet had aangetoond dat deze kosten daadwerkelijk waren gemaakt en redelijk waren. Ook stelden zij dat FCIB langer rente had moeten betalen, omdat de bank na 2006 nog inkomsten genereerde. Daarnaast betoogden zij dat de verhoging van de onderhoudsvergoeding en de inhouding van 15% alleen via de website was gecommuniceerd en dat dit niet voldeed.

De Hoge Raad volgt deze klachten en oordeelt dat het hof een tegenstrijdige uitleg heeft gegeven aan de algemene voorwaarden van FCIB. Het hof had expliciet moeten motiveren waarom bepaalde kosten redelijkerwijs konden worden doorbelast. Ook had het hof beter moeten onderbouwen waarom de communicatie via de website voldoende was en waarom FCIB na 2006 direct geen rente meer verschuldigd zou zijn.

De Hoge Raad vernietigt het arrest van het hof en verwijst de zaak terug voor verdere beoordeling.

N. Gamliël, maart 2025

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-03-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:389

Zaaknummer: 23/03367

Rechters: M.J. Kroeze, T.H. den Tanja-van Broek, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: P.A. Fruytier, J.W.M.K. Meijer en M.H.K. Jansen

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

WHOA. Verlenging afkoelingsperiode. Vergevorderd onderhandelingsstadium met potentiële koper.

Verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode. Er bestaat vooruitzicht op een concrete transactie, waardoor het haalbaar is om binnen twee maanden een akkoord aan te bieden. Het verzoek wordt toegewezen.

Aanleiding

In de onderhavige procedure verzoeken drie besloten vennootschappen ('de verzoekers') om verlenging van de afkoelingsperiode, die bij beschikking van 16 januari 2024 was afgekondigd. Ten tijde van de afkondiging waren de verzoekers betrokken bij een transactie, die uiteindelijk niet is doorgegaan. Inmiddels hebben zich twee potentiële kopers aangemeld, één met een bod van € 65 miljoen zonder financieringsvoorbehoud ('de gegadigde') en één met een bod van € 68,5 miljoen met financieringsvoorbehoud. Deze potentiële transactie ligt aan het onderhavige verlengingsverzoek ten grondslag en de observator is hierover geïnformeerd door middel van intentieverklaringen.

Het verzoek

De verzoekers stellen dat de afkoelingsperiode noodzakelijk is om te voorkomen dat schuldeisers executiemaatregelen treffen, hetgeen de beoogde transactie in gevaar zou brengen. De totstandkoming van de beoogde transactie biedt een gunstiger resultaat voor de schuldeisers dan een faillissement, aangezien hierdoor een akkoord kan worden aangeboden waarmee alle vorderingen kunnen worden voldaan. Verder zullen de verzoekers hun lopende verplichtingen kunnen nakomen doordat de aandeelhouders bereid zijn de (daarvoor) benodigde stortingen te verrichten. De daaruit voortvloeiende vorderingen van de aandeelhouders zullen worden achtergesteld. Tot slot is belangrijke vooruitgang geboekt in de totstandkoming van een akkoord. Zo hebben de verzoekers een concepttermsheet opgesteld voor een aan te bieden WHOA-akkoord, waarin tevens een klassenindeling met uitkeringspercentages is uitgewerkt.

De zienswijzen van de schuldeisers en de observator

Twee schuldeisers hebben via zienswijzen aangegeven zich niet te verzetten tegen een verlenging van de afkoelingsperiode. Beiden hebben vertrouwen in de totstandkoming van de beoogde transactie, waarbij een van de schuldeisers dit vertrouwen ontleent aan de informatieverstopping door de observator. Volgens de observator is in principe overeenstemming bereikt met de gegadigde met het bod van € 65 miljoen, die binnen vier weken een due diligence zal uitvoeren. De observator ziet niet in waarom de beoogde transactie geen doorgang zal vinden.

De beoordeling

Het verzoek wordt toegewezen. Volgens de rechtbank is summierlijk gebleken dat een afkoelingsperiode noodzakelijk is voor de totstandkoming van een akkoord. Aan dit oordeel ligt de overweging ten grondslag dat een uitwinning van de activa de totstandkoming van de beoogde transactie (en daarmee de totstandkoming van het akkoord) in gevaar zou brengen. Tevens neemt de rechtbank in overweging dat de aandeelhouders ervoor zullen zorgen dat de verzoekers in staat blijven hun lopende verplichtingen na te komen en dat de daaruit voortvloeiende vorderingen zullen worden achtergesteld. Tot slot overweegt de rechtbank in het kader van artikel 376 lid 5 Fw dat belangrijke vooruitgang is geboekt in de totstandkoming van het akkoord. Deze vooruitgang wordt met name verklaard door de verregaande overeenstemming die is bereikt met de gegadigde over de beoogde transactie, alsmede de opgestelde concepttermsheet met klassenindeling voor het aan te bieden akkoord.

E. Dogan, maart 2025

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 05-04-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:23311

Zaaknummer: FT RK 24-210, FT RK 24-211 en FT RK 24-212

Rechters: R. Cats, A.E. de Vos en J.C.A.T. Frima

Advocaten: D.G.J. Heems

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

OK gelast enquête naar mogelijk wanbeleid bij New Office Centre

De Ondernemingskamer (OK) heeft geoordeeld dat er gegronde redenen zijn om te twifelen aan het beleid en de gang van zaken bij New Office Centre Beheer B.V. en New Office Centre B.V. over de periode van 21 juni 2018 tot 11 juni 2021. Op verzoek van de curator wordt een onderzoek bevolen.

Deze beschikking van de Ondernemingskamer betreft een verzoek van de curator tot een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken bij New Office Centre Beheer B.V. ('NOCB') en New Office Centre B.V. ('NOC'), beide failliet verklaard op 1 maart 2022. In 2018 namen [indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] via NOCB c.s. de Nederlandse activiteiten van Staples over voor € 35,38 miljoen. Staples exploiteert een internationaal opererende groothandel in kantoorartikelen. Vervolgens integreerden zij hun eigen ondernemingen in NOCB. In 2019 verwierven zij ook de Duitse activiteiten van Staples voor €13,14 miljoen. Na tegenvallende resultaten en de impact van de COVID-19-pandemie werden de aandelen in NOCB in 2021 voor € 1 verkocht aan Standard Office Holding B.V. ('Standard'), die € 6 miljoen investeerde. De investeringen bleken onvoldoende om de onderneming (weer) levensvatbaar te krijgen. Ondanks deze investeringen ging NOCB c.s. in 2022 failliet.

De curator heeft een oorzaken- en rechtmatigheidsonderzoek uitgevoerd en verzoekt nu een enquête – oftewel een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van NOCB en NOC over de periode van 21 juni 2018 tot en met 11 juni 2021 (ex art. 2:350 BW). De curator stelt dat er gegronde redenen zijn om te twifelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken, waaronder: (1) gebrek aan strategie bij de overnames van zowel de Nederlandse als de Duitse activiteiten van Staples; (2) onduidelijkheid over de integratie van de eigen ondernemingen van [indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] in NOCB c.s., met name wat betreft de waarde van deze ondernemingen en het belang voor NOCB c.s.; en (3) [indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] zouden niet in control zijn geweest bij het besturen van de gehele onderneming.

[Indirect bestuurder 1] en [indirect bestuurder 2] voeren verweer door te stellen dat de curator onvoldoende belang heeft bij een enquête, althans dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers daar niet mee zijn gediend. Tevens vinden zij dat het onderzoek van de curator ondeugdelijk is en een eenzijdige beschrijving geeft van de gang van zaken. De Ondernemingskamer zoomt in op de organisatiestructuur van NOCB c.s. en de verschillende overnames en financieringen. Belangrijke punten daarbij zijn:

- (a) De overname van Staples Nederland in 2018 voor € 35.380.000, gefinancierd door onder meer vastgoedtransacties en leningen.
- (b) De integratie van een van de belanghebbenden, te weten Kantoor Expert Groep B.V. (KEG) (eigendom van [bestuurder 1]) in NOCB voor € 4,8 miljoen in december 2018.
- (c) De aankoop van aandelen in Ideatics (deels eigendom van [bestuurder 2]) door NOCB voor € 1,34 miljoen in december 2018.
- (d) De overname van Staples Duitsland in 2019 voor € 13.140.000, gefinancierd door leningen en een inkoopverplichting bij Quantore.

Vanwege liquiditeitsproblemen zijn NOCB c.s. begin 2020 bij ABN AMRO onder bijzonder beheer geplaatst. Het aantrekken van nieuwe financiering voor NOCB c.s. is toen een van de prioriteiten geworden. Er werden consultants aangesteld en een raad van commissarissen ingesteld. Verschillende rapporten gaven in duidelijke bewoordingen weer dat het niveau van de (financieel-)administratieve organisatie van NOCB c.s. moest worden verbeterd om het managementinzicht te krijgen dat passend was bij de omvang die NOCB c.s. destijds hadden. Uiteindelijk leidde dit tot de verkoop aan Standard in 2021, gevolgd door het faillissement in 2022, ondanks pogingen tot herstructurering. De curator verzoekt nu een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken bij NOCB en NOC over de periode van 21 juni 2018 tot en met 11 juni 2021, terwijl verschillende belanghebbenden zich hiertegen verzetten of andere onderzoeksperiodes voorstellen.

De Ondernemingskamer oordeelt dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan het beleid en de gang van zaken bij NOCB c.s. en wijst het verzoek om een enquête toe. Het argument van het bestuur en de raad van commissarissen dat een onderzoek geen redelijk doel meer dient, wordt verworpen. De curator voert terecht aan dat een onderzoek door een door de Ondernemingskamer benoemde onafhankelijke onderzoeker mede tot doel heeft om opening van zaken te verkrijgen en vast te stellen wie verantwoordelijkheid is voor mogelijk blijkend wanbeleid. Dat de curator zelf al over de benodigde informatie zou kunnen beschikken maakt

dat niet anders. Daarbij komt dat het niet aan de curator maar aan de Ondernemingskamer is om op basis van het te verrichten onderzoek vast te stellen of sprake is geweest van wanbeleid bij NOCB c.s. en wie daarvoor eventueel verantwoordelijk zijn. Verder geldt dat van zowel het onderzoek als een eventuele vaststelling van (verantwoordelijkheid voor) wanbeleid door de Ondernemingskamer ook een preventieve werking zal uitgaan. Dat de doelen van het enquêterecht niet meer gediend zouden kunnen worden met een onderzoek is onjuist. De kosten van het onderzoek komen voor rekening van de faillissementsboedel.

De onderzoeksperiode wordt vastgesteld van 21 juni 2018 (overname activa Staples Nederland) tot 11 juni 2021 (aftreden bestuurders en overname aandelen door Standard). Verzoeken om de periode te beperken of uit te breiden worden afgewezen. De onderzoeker krijgt de vrijheid om relevante gebeurtenissen buiten deze periode mee te nemen indien die van belang zijn. De kosten van de procedure worden ten laste gebracht van de bestuurders, en de curator dient zekerheid te stellen voor de betaling van de onderzoekswerkzaamheden.

E. Ayerdem, maart 2025

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 20-02-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:433

Zaaknummer: 200.343.535/01 OK

Rechters: E. Loesberg, A.W.H. Vink, J.M. de Jongh, A.J. Brouwer en S.M. Zijdeveld

Advocaten: J. Wareman, S.M. Marges, K.P. Hoogenboezem, mr. S.E. Streng, G.J. de Bock en M. Windt

Wetsartikelen: 2:350 lid 1 BW en 2:346 lid 3 BW